

MASTER UNIVERSITARIO EN GESTIÓN Y VALORACIÓN URBANA

RESUMEN PROYECTO DE TESIS

Autor del Proyecto de Tesis: Sònia Pou Puertas

Director de la Tesis: Pilar García Almirall

Título del Proyecto de tesis: Anàlisi de la urbanització dispersa en relació a d'altres teixits més compactes sota indicadors basats en estratègies pel desenvolupament sostenible

---

La qüestió de l'urbanisme dispers s'ha situat al capdavant del debat intel·lectual. I és que no solament les seves conseqüències són importants, sinó que, a més, s'ha estès a Catalunya durant els darrers quaranta anys. Davant el perjudici general que suposa el model de ciutat dispersa s'aposta clarament per la ciutat compacta. La ciutat compacta, és més sostenible que la ciutat dispersa? La major part de la literatura sobre sostenibilitat urbana sosté que sí. Al cap i a la fi els arguments utilitzats per respondre afirmativament a la pregunta plantejada semblen bastant raonables. La dispersió urbana se sol equiparar amb la baixa densitat. Una densitat residencial menor comporta una elevada presència d'habitatge unifamiliars aïllats i adossats, i la seva mida més gran, com també la tipologia, impliquen en la majoria dels casos més materials i més energia incorporada en aquests materials, una ocupació de sòl més gran, uns consums energètics més gran per escalfar-les, il·luminar-les i refrigerar-les, com també un consum d'aigua més gran. A més, la baixa densitat es tradueix en uns desplaçaments més llargs amb l'automòbil.

No obstant, es poden fer consideracions sobre aspectes positius envers la ciutat dispersa. La materialització i el desenvolupament de la dispersió del territori responen a alguna necessitat o pretensió. Com a punts positius es cita, un desig més gran de contacte amb la natura, un menor cost econòmic del sòl i conseqüentment una reducció del preu de l'habitatge.

Les ciutats compactes presenten virtuts però també problemes. Com per exemple la gran aglomeració humana que porta al aïllament individual, índexs elevats de soroll, la concentració de contaminació, la falta d'espais verds amplis i continus, la gran acumulació de residus, la interrupció del cicle de l'aigua i un llarg etcètera. Destaquem doncs, els que afecten clarament la qualitat de vida.

Aquests factors han generat aquesta necessitat d'abandonar la ciutat, bé de manera permanent o temporal en la busca d'espais habitables més amables, que no pas els que es troben a la ciutat compacta. Aquest fet explica, en part l'aparició de les segones residències en urbanitzacions relativament aïllades que han passat en els últims anys a primera residència.

Davant la constatació dels impactes negatius que comporta aquest model de ciutat, han aparegut uns moviments i estratègies que tenen com a objectiu evitar que tot el descrit anteriorment torni a passar i millorar la situació en aquells assentaments ja establerts.

L'objectiu principal d'aquesta tesis és investigar aquest marc teòric i analitzar el grau de sostenibilitat de la urbanització dispersa en relació a d'altres teixits més compactes sota indicadors aplicats en noves estratègies pel desenvolupament sostenible.

La estructura de la tesis es pot dividir en dos grans blocs, un teòric i un de pràctic. La primera etapa serà una fase d'investigació que es farà a partir de l'estudi i anàlisi de la bibliografia i recopilació d'informació que abasta: les diferents definicions sobre els models urbans existents, proposats per experts i la seva caracterització; posteriorment s'estudiarà els diferents moviments sostenibles i estratègies que han sorgit per fer front a aquesta problemàtica i els indicadors basats en estratègies pel desenvolupament sostenible. En la fase pràctica, es presentarà un anàlisi dins del context de la urbanització dispersa, fent ús d'eines quantitatives, sota indicadors de sostenibilitat, prenen com a referència els analitzats anteriorment amb l'objectiu de construir una mesura de sostenibilitat (des d'una vessant econòmica, social, urbana, etc.).